

Situace ve světě: ve vzduchu je nebezpečí...

1. Poté, kdy byl premiér RF V.V.Putin na posledním sjezdu "Jediného Ruska" 24. září 2011 zvolen kandidátem na prezidenta, se situace ve světě a v Rusku kardinálně změnila. Najednou znova zapáchlo třetí světovou válkou. Je snad tak nebezpečný pro "zákulisi"? Podle ratingu patří mezi nejoblíbenější politiky světa, druhý za prezidentem USA, a to i s tím, že liberální prováděči ratingů Putina, mírně řečeno, nemají příliš v lásce.

Co se týká načeho hodnocení situace ve světě, ta se složila dávno a vede k následujícímu: globální konceptuální moc či globální prediktor (dále GP) už od poloviny 19. století ztratil kontrolu v důsledku toho, že řešení problému obecné krize kapitalizmu za pomoci "mraksizmu" se kvůli příčinám, které nemají pod kontrolou, vyvíjelo ne tak, jak plánovali. A už druhé století běží záškuby (vnímané mnohými jako vláda "světového zákulisi") v pokusu získat zpět kontrolu nad procesem rozvoje globální civilizace. Pokud loutky GP - agresivní velení USA - skutečně vypracovali nové způsoby vedení budoucích válek a zapouštějí je nyní v Iráku, Egyptě a Libyi, pak Rusko - není Lybie ani Egypt a tím méně Irák nebo Afghánistán.

Jde o to, že armády (v obecně přijatém chápání, tj. takové, jaké si je lidé pamatují ze zkušeností 1. a 2. světové války) po zničení SSSR neexistují už nikde. Snad s výjimkou Číny, Vietnamu a Severní Koreje. Pokud mělo Německo před pádem SSSR 150 divizí připravených k boji, současné Německo jich má sotva pár, a navíc se skládají ve většině z nájemných sil. To stejné je možné říct o největší armádě na světě - armádě USA. Je dnes představitelné, že by se v druhé sv. válce sešly armády žoldáků ze strany nacistického německa, SSSR a dokonce armád USA, Anglie a Japonska? Jistě ne - psychologie té doby byla jiná. A dnes jsou ve všech tzv. rozvinutých zemích armády žoldáků, které stydlivě nazývají armádami, vytvořenými na kontraktní osnově, a dokonce Rusko buduje svou armádu na "kontraktní osnově".

K čemu ve světě došlo, že vedení všech rozvinutých zemí se zříká svých bývalých regulérních armád, v jejichž základech byla položena myšlenka svaté povinnosti služby Vlasti, a přechází ke kontraktním armádám? Vždyť libovolní žoldáci jsou vždy potenciální bandité, a dokonce jestli jsou vybaveni superpřesnými zbraněmi, nepřestávají být potenciálními bandity, kteří nemají a nemohou mít jiné cíle, než - "získat, jak možná nejvíc peněz". Nyní je odpověď na výše zadanou otázku banální: armády, vytvářené na regulární osnově, byly bojeschopné jen při odpovídajícím ideologickém zabezpečení, čehož nejvýraznější příklad je rozpad carské armády několik měsíců po únorové revoluci roku 1917 v Rusku, kdy ztratila ideologii.

V dnešním světě ani jedna vláda, ani jedna jí sloužící univerzita není schopna vypracovat efektivní ideologii zabezpečující existující lichvářsko-otrokářský systém¹ na základě obelhávání širokých mas obyvatel masmédií. A proto de-ideologizované regulérní armády představují nebezpečí pro oligarchie rozvinutých zemí a jim sloužící bez-ideové nájemné vlády. Proto byly regulérní armády zaměněny armádami kontraktorů-žoldáků. A díky této okolnosti jsou takové armády jen jeden z prostředků války - "maso", které v důsledku své bezmzčnosti a prodejnosti pěstují "za babku". I sám termín "válka" je zaměněn za jiný - termínem "práce", ke kterému se občas přidává přívlastek "špinavá".

A proto budoucí světová válka, pokud ji lidstvo připustí, bude také válkou "špinavou" - válkou všech proti všem, tj. válkou banditských uskupení, o čem už v roce 1981 psal a varoval ve své podivné knize "Zimní válka v Tibetu" švýcarský spisovatel Fridrich Durenmatt:

¹ Už několik let se ruský režim trápí s tím, aby "den národní jednoty" s oligarchií lidé přiznávali jako svátek: více než polovina dotázaných neví, co slaví, kolem 40% slaví výročí VŘSR a jen něco kolem 10% - svou jednotu s oligarchií. Může si snad v takové zemi oligarchie dovolit mít jakoukoli armádu, kromě kontraktní? (v tomto případě je do armády nutné započítat i heroické bojovníky soukromých bezpečnostních firem.

"Jsem žoldák a jsem na to hrdý. Nebojuju jen pod jménem Administrace, ale i jako vykonavatel, byť skromný, její mise - té části její mise, která spočívá v boji s nepřítelem. Vždyť administrace existuje nejen proto, aby pomáhala občanům, ale i aby je ochraňovala.

Bojuju v Tibetu, zde probíhá Zimní válka. Zimní je proto, že na svazích Čumulungmy, Čooj, Makalu a Manaslu je vždy zima. My bojujeme v obrovských výškách, na ledovcích a krutých svazích, na převisech, v labyrintu zákopů a bunkrů, a to na naprosto oslepujícím slunci. A boj je složitý také proto, že my i protivník jsme oděni v stejných bílých uniformách. Ta válka je tvrdá, nepředvídatelná. Chlad je krutý, nosy a uši jsou omrzlé. Vojsko Administrace sestává z nájemných všech ras i národností Země: vedle ohromného negra z Konga bojuje Malajec, Skandinávec s bílou kůží - vedle australského křováka. Jsou zde nejen bývalí vojáci, ale i členové bývalých ilegálních organizací, teroristé všech možných přesvědčení, profesionální vrahové, mafiáni a obyčejní zločinci. U nepřítele je obsazení podobné."

— T.j. "Administrace" a její nepřítel, proti kterému vede světovou válku, a nejen v Tibetu, jsou v morálně-etickém aspektu nerozlišitelné, ale "Administraci" se povedlo ukousnout více a podporuje svůj monopol na moc pozemskými blahy, davanými k dispozici "elitě" v tlupo-"elitářské" společnosti.

Pokud nyní připravovaná válka bude probíhat přeci jen typově podle svou předešlých světových válek, stane se válkou poslední - válkou sebevražednou pro všechnu civilizaci, protože ve světě je tolik zbraní - včetně hromadného ničení - že jejich ničivý potenciál je schopen zničit globální civilizaci mnohokrát.

2. Přesto, k další světové válce se na Západě, především v USA, připravují. A ačkoliv Svanidze se hystericky dožadoval důkazů obvinění takového druhu vyřknutých Kurginjanem v programu "Historický proces" 2.11.2011, pro takový závěr jsou vážné podklady.

Aby taková tvrzení nebyla prázdná slova, je třeba chápat, že světové války dvou posledních století byly války kvůli triumfu těch či oněch ideálů. To je něco celkem jiného, než válka ideí (ideologií), jak je to obecně chápáno, protože ideje (ideologie) jsou ve vztahu k ideálům druhotné. A všechny ideologie v tlupo-"elitární" společnosti jsou historicky reálně takové, že velmi často prohlašují jedny ideály, aby skryly a realizovaly naprosto jiné ideály (tj. politické cíle), které zůstanou zamlčovány. A když neprohlášené ideály rodí konflikt, to konflikt je ve své bezohlednosti a tvrdosti neohraničený.

Někdo řekne, že druhá světová válka byla také válkou ideí: například, ideí socialismu (internacionalizmu) a fašismu (nacizmu - termín na Západě více používán). S tím je možné souhlasit, ale s upřesněním: vedle toho to byla i válka ideálů, ale ideálů ve své podstatě většinou (účastníků) neuvědomnělých - jak z jedné, tak z druhé bojující strany.

Výsledkem toho se každá strana považovala za absolutně v právu, odpíraje protivníku právo na pravdu v čemkoliv. Odsud - taková tvrdost z obou stran, která v první sv. válce nebyla pozorována. V čem je hlavní příčina této tvrdosti? Jak je známo, pokud je jeden výklad pravdivý, výklady s ním v rozporu jsou - lživé, falešné. Ale když ve společnosti neexistují podmínky pro formování normálního procesu hodnocení myšlenek a v jejich základu ležících ideálů, pak se ve sporech pravda nerodí, ale umírá. Jinak řečeno, spory jsou takové, že v jejich průběhu se jakoby samo sebou vytvářejí podmínky pro vyhlazování nositelů myšlenek samých. Neudivuje, že v minulé válce na jedné i druhé straně umírali první ti nejideologičtější.

A ti, kdo dnes "nevidí rozdíl" mezi Sovětským svazem a fašistickým Německem buďto (pokud "vidí") vědomě tyčí proti pravdě, protože dokonce bez hodnocení podstaty ideálů (a jak soudit myšlenky a v jejich základech ležící ideály, pokud nedojde k plnému uvědomění těch ideálů?) je možné pochopit, na čí straně byla Pravda: podle výsledků války. Není těžké představit si, co by bylo

s národy Ruska v případě vítězství nacistů: plán "Ost" předpokládal vyhlazení okolo 100 milionů lidí na území SSSR. Zato celý svět se stal svědkem toho, jako postupoval Sovětský svaz s poraženými, kteří, mimochodem, čekali ze strany vítězů nemilosrdnou odvetu (soudili podle sebe).

Pravda, historie je jedno, a to, jak vypadá ve vědomích těch, kdo získali vzdělání - je věc druhá. A dnes "mezi mladými Japonci - a nejen nimi - je široce rozšířeno mínění, že shození atomových bomb na Hirošimu a Nagasaki je dílo ne amerických rukou, ale ruských"

A velká část Američanů je přesvědčena o tom, že USA zachránily Rusko před Hitlerem a pokračují mu v pomáhání překonávání sovětské totality:

"USA zachránily Rusko od Hitlera, Mark, USA: Byl jsem v Petrohradě v roce 1997 a byl jsem šokován obrovskými chladnými budovami. Stalinský styl, tak to nazýváte? Když jsem na stěnách uviděl poškození od kulek a bomb, zeptal jsem se, odkud to tam je. Řekla: "stopy války". Udivil jsem se: "Jaké? Žil jsem v Londýně, a tam žádné stopy války nejsou. Co se v Petrohradu tak zvláštního dělo? Možná jsem prospal část historie? Poprosil jsem o upřesnění. Ona potvrdila, že řeč je o druhé světové válce. Neuvěřitelné - za **50 let od toho, jak USA zachránily Rusko od Hitlera, oni nebyli schopní ani opravit město...**" (<http://nnm.ru/blogs/Ser-ser/zapad-sssr-bombil-hirosimu-i-pervym-napal-na-gitlera/>).

Ale i v Rusku je dost idiotů, kteří dávají přednost jezdit v zahraničních značkách, přehlížeje produkci jediného domácího závodu, který přežil (VAZ), a jsou přesvědčeni o tom, že po 20 letech cíleného ničení vzdělání, vědy, průmyslu, armády a námořní flotily v zemi, kdyby bylo třeba, my - "roztrhneme Státy jako žabu".

To jest, výroba nevědomosti vytváří předpoklady k nové válce za triumf nějakých zjevně nevědomných ideálů.

3. Co se týká obsahu-podstaty nevědomovaných ideálů, nelze si myslet, že národy mnohonacionálního Ruské civilizace bojovaly v Velké vlastenecké válce (2.sv.v.) za ideje marxizmu-leninizmu. Stejně hloupé je předpokládat, že i národy Evropy se v minulé válce bily za ideje nacionál-socializmu. Mnozí dnes zapomněli, že pochod Hitlera na Východ blahořečila hlava katolické církve - římský Papež, a na plakétách německých vojáků byly vyraženy slova "S námi je Bůh!" (německy - Gott mit uns!). A SSSR hitlerovská a celá západní propaganda představovala jako zemi "bojovného ateizmu". Za co se tedy s takovou tvrdostí bily obě strany?

4. Je známo, že historické epochy se odlišují jedna od druhé svébytností pojmového aparátu: to, co se v jedné epoše přijímá na základě obecně přijatého pojmového aparátu jako nezpochybnitelná pravda, v druhé se přijímá jako absurdita (na základě stejného pojmového aparátu). Jednou z hlavních příčin nemožnosti podpory procesu hodnocení idejí s cílem vyjasnění, jaké z nich jsou pravdivé, a jaké lživé, je nepřítomnost adekvátního života pojmového aparátu ve společnosti.

Na konci 20. století byl nový pojmový aparát sociologie vytvořen v ruské civilizaci v Konceptci sociální bezpečnosti (dále KOB - *Koncepcia obščestvennoj bezopasnosti*). Z pozice KOB může ateizmus být dvou druhů: materialistický a idealistický. Ideje marxizmu-leninizmu jsou v terminologii projevem materialistického ateizmu, a ideje všech církví zaštiťujících se jménem Krista - projevy idealistického ateizmu² (to se týká i věroučení synagog). Odsud hlavní hierarchové katolické církve na Západě a pravoslavné církve Ruska - jsou hlavní ateisté idealistického ateizmu, a proto za svůj ateizmus musí být připraveni zodpovídat se Bohu osobně. A ačkoliv dal Bůh

2 Dokonce i ti "nejocírkevnější" jsou mají kapacitu pochopit, že mezi učením Krista a historicky vzniklým křesťanstvím je nebetyčná propast. Totéž se týká učení Koránu a historicky zformovaného islámu.

biologickému druhu "Homo sapiens" svobodu volby a možnost stát se člověkem (což znamená - získat v Lásce svobodu vůle na základě diktatury svědomí), ateismus v libovolné formě Bůh nepodporuje. Disponující pojmovým aparátem KOB, je možné při přání získat odpověď na otázku, kterou ta často pokládají ateisté: A kam se dívá Bůh, když se vedli a vedou podobné války? - A kam by se měl dívat, když se na obou stranách s tvrdostí bojují ateisté, kterým dal Bůh svobodu volby a možnost stát se Lidmi (množné číslo od Člověk) - jeho zástupci na Zemi, ale oni ji nemohou využít kvůli nepřání samostatně se vypořádat - jaké že ideje jsou skutečně spravedlivé?

5. Ale proces uvědomění ideí pravdy a spravedlivosti probíhal ve společnosti vždy, a navíc - vždy byl a je podporován seshora. A protože pro posouzení a uvědomění ideí pravdy a spravedlivosti objektivně existuje potřeba pojmového aparátu, adekvátního historické epoše, takový aparát se objevil na konci 20. století v KOB - mimojiné i pro překonání bez-ideovosti, k panování které se na konci 20. století objevila tendence. Zatím je ještě pro mnohé záhadou, proč se takový pojmový aparát objevil v ruské civilizaci. Protože Rusko jako první překonalo idealistický ateismus. Na to mu bylo třeba 1000 let, a za tři pokolení 20. století - Rusko překonalo i materialistický ateismus. Ale toto překonání proběhlo pro většinu obyvatel prozatím jen na nevědomých úrovních psychiky. Nicméně, stalo se to a to znamená, že Rusko je znovu "před celou planetou" - nezávisle na tom, kdo bude v této otázce co namítat. Tj. Rusko je jako první zemí světa připraveno vši svou tragickou historií "zpracovat" to vše i na úrovni vědomí. A na to potřebujeme pojmový aparát, abychom věděli - Kam se podít? - jak se ptal ještě v 19. století ruský věstec A.S.Puškin. Odpověď je očividná - vpřed po "vertikále moci" k hierarchicky nejvyššímu řízení - k Bohoděržaví, a ne dozadu - k idealistickému nebo materialistickému ateismu, jak se nám to kvůli své absenci svědomí a hlouposti snaží vnutit liberál-demokraté a lžipatrioti.

I proto ne náhodou vládci všech zemí (včetně dosud i Ruska) obcházejí otázku - na základě jakých ideálů budeme stavět budoucnost? A proč ji obcházejí? Proto že cítí (ačkoliv nepřiznají), že jakékoliv posouzení ideologie nevyhnutelně povede k posouzení adekvátního pojmového aparátu a k otázce o původu pojmového aparátu a podstaty těch ideálů (politických cílů), které vyjadřují a skrývají ideologie.

Odsud plyne i hlavní úkol současného okamžiku - osvojení KOB a jeho pojmového aparátu, aby se společnosti otevřela reálná možnost dovést pravé ideje na úroveň vědomí a uvést je do života. Pokud se to podaří, pak **zmizí i podmínky pro rozpoutání velké války.**

6. Generálové po celém světě se ve většině připravují k minulým válkám. Připravovat se na budoucí války jim jejich rozhled a světonázor nedovoluje, tím více, pokud se strategie čte jen v akademiích. Adekvátní historie a politologie se nepřednáší obecně nikde.

Pokud hodnotit globální historický proces od konce 2.sv.v, to pro GP bylo hlavním problémem ve vojenské sféře zamezit neohraňčené válce mezi NATO a SSSR, která mohla spontánně-nesankcionovaně vypuknout díky chybě počítače (bylo [několik případů](#), kdy člověk zadával "veto" na automatický začátek války), kvůli selhání psychiky nebo shodou okolností (Reagan "zažertoval" o tom, že podepsal direktivu o napadení SSSR, a mikrofon a přímý přenos už byl spuštěn). Ten problém řešili až do rozpadu SSSR, načež se ocitli před úkolem - omezit snahu USA ke kolonizaci zbytku světa. Federální rezervní systém (FRS) v tom má také roli, i krize roku 2008 a dalších let - jeden z prostředků vlivu GP na USA.

Obecně, v době intenzifikace globalizace a nemožnosti obyvatele odstínit se od vlivu masmédií (přímého nebo nepřímého) jsou nakonec prostředky vedení války masmédiá, které především mají vliv na psychopaty (větší část z nich se nachází v rozvinutých zemích), a strukturám masonského "bratranátu" a finančníkům je třeba jen iniciovat ty či ony akce na základě "veřejného mínění" zformovaného pomocí PMI (prostředky masové informace) a autosynchronizace (v terminologii dostatečně obecné teorie řízení, a v jejich jazyku - "flash-mob"). Když je společnost uvedena ve dostatečný chaos a deideologizovaná usilím systému vzdělávání a PMI, pak pro jeho "flash-mobilizaci" v korytě určitého scénáře je pro zajištění úspěchu nutný celkem nevelký kontingent policejních sil a "specnaz" kurátorů od NATO nebo OSN a diverzní skupiny z množiny předem

připravených opozičníků. Poté, až to vše zapracuje, jsou cíle války dosaženy. A dále - genocida deideologizovaného obyvatelstva-tlupy (davů) v režimu samoliquidace (alkohol, tabák, drogy). Obyvatel-tlupy a ne národa: tlupa nezná jiný smysl života než požitky a není schopná sama vypracovat jiný smysl života, aby se postavila degradaci a zániku v hedonizmu.

V této strategii byl USA zadán úkol udržovat flotilu letadlových lodí a letecko-kosmickou infrastrukturu, pro účast v nepozemních operacích proti těm, kdo se protíví novému světovému pořádku, ustanoveném "Administrací".

Tlupa ve státě, který je obětí agrese, dokonce jestli v jejím středu budou tankisté a dělostřelci, v jejichž rukou se octnou tanky, děla a raketové komplexy - se nemůže efektivně bránit realizaci scénářů takového druhu na principech "národního odporu" a partizánštiny z toho důvodu, že neutralizovat strategii, cílevědomě uváděnou do života, může jen efektivnější strategie, uváděná do života ne méně cílevědomě. A to - není úděl mítingů a dalších akcí tlupy.

7. Tj. jediný způsob jak zablokovat scénář takového druhu je zablokovat deideologizaci ve vztahu k těm, komu není lhostejné jak žijí - dnes a v budoucnosti. Jinak řečeno, oni musí být stoupenci určitého ideálu budoucnosti a metodologie jeho realizace. A všichni, kdo zůstal ve stavu deideologizovaných, musí být přesvědčeni, že "Tien-an-men" (zadávat "flash-mob" tanky nebo vodními děly na mrazu) je normální reakce na aktivitu pseudolidů ze strany libovolného státu - oligarchicky-totalitního nebo demokratického. A události v prosinci 2010 také ukázaly, že i současná oligarchie je schopná provést ukázkový "Tien-an-men", aby si uchovala moc.

Ve vztahu k možnosti realizace scénářů takového druhu "flash-mob války" v RF v budoucnu už perestrojka ukázala svůj po charakteru očkovací vliv: "Jedno vejce dvakrát nevysedíš". Ale to neznamená, že Rusko jsou "klidné vody", kde nic neproběhne...

Vnitřní Prediktor (SSSR)

29.10-7.11. 2011